

Morgenstund har guld i mund

Th. Laub 1916

1. Mor - gen - stund har guld i mund; for nat - ten Gud vi lo - ve; han lær - te os, i

2. Mor - gen - stund har guld i mund; vi til vort ar - bejd i - le, som fug - len glad i
3. Mor - gen - stund har guld i mund, og guld be - ty - der glæ - de, og glæ - de - lig er
4. Gå da frit en - hver til sit, og sto - le på Guds nå - de! Da får vi lyst og
5. Sol op - står, og sol ned - går, når den har gjort sin ger - ning; Gud gi - ve os at

Je - su navn, som bar - net i sin mo - ders favn vi al - le sødt kan so - ve.

skov og væng ud - fly - ver med sin mor - gen - sang, gen - født ved nat - te - hvi - le.
hver en dag, som le - ves til Guds vel - be - hag, om end vi måt - te græ - de.
lyk - ke til at gø - re gavn, som Gud det vil, på al - ler - bed - ste må - de.
skin - ne så, som him - mel - lys, skønt af de små! Da randt for os guld - ter - ning.